

DANSENS ²⁰⁰⁹ DAGE

29. APRIL - 2. MAJ

De professionelle og amatørerne

Ud af reservatet

For Sport & Performance skolernes dybt specialiserede lærere og elever giver Dansens Dage mulighed for at bringe dansen ud af dens faste rammer. For eksempel ud i byens mange oplagte rum.

»Se hvilket engagement de har. Det er unge mennesker, der ved hvad de vil. Se hvor de arbejder!« Med klare øjne kigger den forhenværende verdensstjerne, blandt andet ved 1900-tallets banebrydende balletkompagni "Ballets Russes De Monte Carlo", Nini Theilade på de højskoledanselever, der står ved balletstudiets barre. Hun ofrer dem sin fulde opmærksomhed. Til gengæld er de 100 % på. Fulde af beundring, respekt og ydmyghed lytter de opmærksomt til hvert et ord, der kommer fra den gamle sprukne stemme. Hun er et af de mennesker, som netop er grunden til, at de har søgt danselinjen på Oure Højskole. Blandt andet under hendes årvågne blik kan de fordybe sig i deres store interesse, dansen. Ligesom skolens mange andre professionelle dansere og undervisere kvalificerer hun deres ophold. I en sådan grad, at det kan være svært at se, hvad der ellers foregår i den by, som skolen ligger nærmest. Og det er Svendborg.

Lyst til samarbejde

»Under Dansens Dag kan vi samarbejde med tangoforeningen, med folkedansere, med hip-hop'ere. Selvfølgelig glæder vi os til, at vores danselever fra efterskole, højskole og gymnasiet skal danse for et nyt publikum, men vi håber da også selv på at blive inspireret af at se andres dans", siger Eva Tarp, en af underviserne på danseakademiet på skolerne i Oure Sport & performance. For Kulturkonsulent i Svendborg Kommune Birgitte Skriver var det lidt af en øjenåbner, da Sofie Christiansen, lederen af områdets andet store dansemekka, Gymnastikhøjskolen i Ollerup ringede. Om kommunen var klar over, at Dansens Dage løb af stablen omkring den 29. april, og om ikke kommunen havde lyst til at indgå et samarbejde omkring arrangementet? Og skulle man ikke forsøge at lokke nogle flere med? »Ideen var oplagt, og vi begyndte at kigge i vores foreningsregister og i vores sorte samvittighed. For selvom vi har meget kultur i Svendborg har vi aldrig rigtigt satset på dansen. Vi opdagede, at vi havde et hul, og at det måtte vi gøre noget ved. I løbet af meget kort tid, faktisk kun et par uger, fik vi samlet en ca 15. aktører blandt foreningerne. Vi kan se, og vi er begejstrede for, at der er nogen derude, som har dansen. Nu skal vi have dansen ind.«

Ud i byens rum

Så ifølge Birgitte Skriver giver arbejdet omkring Dansens Dag en mulighed for at give dansen et fokus i kommunens kulturtilbud. Og endnu vigtigere: gennem de mange aktører, de knapt 200 dansende, giver Dansens Dag mulighed for at placere dansen ud i byrummet. »Så kan folk få øje på det. Så snart du trækker kulturen ind i dertil hørende rum, så bliver den lukket inde. Jeg er til teater, så jeg går i teatret. Jeg er til film, så jeg går i biografen. Ved at placere dansen på byens torve og stræder kan vi håbe på, at dansen kan ramme en hel masse, der ikke vidste, at de havde en interessere for dans.« siger Birgitte Skriver, før hun med tanke på optogenes og arrangementernes mix af professionelle, dedikerede dansestudierende og lokale amatører pointerer: »Her kommer der nogle fra vores højt profilerede idrætsskoler, og skal møde byens linedancere og squaredancere. Så det handler i høj grad om, at de mennesker, der er med, har en vilje til at møde hinanden. Men Så vidt jeg ved, har der ikke været nogen konflikter endnu.« Gennem arrangementernes store blanding af opvisning og inddragelse ser Birgitte Skriver ikke kun mulighed for at byens almindelige borger kan få et nyt øje på dansen. »Det kan da også være, at de vil begynde at gå til dans.«

Samme ønske om øget
profilering ligger der hos
områdetets danseuddannelser.

Som Eva Tarp siger:

»Mit ønske er da, at det kan
være med til at gøre folk
opmærksomme på vores
uddannelser. At man kan få lov til
at gå på en skole, og fordybe sig i
sin dans - og samtidig have sine
skolefag.«